

TIONDE SÖNDAGEN EFTER TRINITATIS

DOMINICA DECIMA

Text Matt 11:20–24. Predikan Gunnar Edwardsson (ELBK)

"HERREN! HERREN! – Gud, barmhärtig och kärleksfull, långmodig och stor i nåd och sannin, som bevarar nåd mot tusenden och förlåter överträdelse, synd och skuld." Dessa mäktiga ord står i 2 Mos 34: 6 där Herren Gud talar till Mose på Sinai. De är viktiga ord för oss i dag. Ty människor menar att Gud förr och Gud nu är två helt skilda saker. Och att Guds Ord förr och Guds Ord nu inte stämmer överens eller har något gemensamt. Med sådana åsikter vill avfalllets herre, djävulen och satan leda oss bort från den enda och eviga sanningen och tro på människors lögner, och bort från den ende och evige Guden för att tjäna människors förebilder och gudar. Därför betonas det med stor tydlighet här och nu att Gud är densamme, i går, i dag så ock i evighet. Gud förändras inte eller omskapar sig, han har en och desamma egenskaper nu såsom i all fordom. Sålunda är därför också hans ord bestående från tid och till tid och alltid behåller sin aktualitet. Varken Gud eller hans ord lider av någon omodernitet.

Nu är det emellertid ett ord i denna text ur Mose som vi särskilt ska belysa här i dag, det är en av dessa Guds egenskaper som här räknas upp, Guds *"långmod"*. Det är viktigt att förstå vad som ligger i Guds långmod, det hebreiska uttrycket syftar på att hålla tillbaka vreden. Att han dröjer med sin dom eftersom han är barmhärtig och inte vill att någon människa ska förgås utan alla ska omvända sig till tro.

Vi ställer därför fram:

DEN STORA VARNINGEN SOM LIGGER I ATT GUDS LÅNGMOD ÄNNU GÄLLER

Det ligger en stor varning i att Guds långmod ännu gäller. Det är den ena viktiga sanningen i dag. Om vi ser till texten i dag så hör vi Jesus uttala sin dom över städerna Koratsin och Betsaida och Kapernaum. Han ställer dem i jämförelse med de stora otäckta exemplen på ogudaktighet både i samtiden och i forntid. Och han finner att samtiden ingalunda var bättre än dessa folk som levde i Sodom och Gomorra.

Med det hör till saken att människorna alls inte där såg det så. I stället menade man att man var rätta israeliter och som levde efter vad fäderna sagt. Man levde efter lagen och sökte i sitt liv att fullfölja och uppfylla den. Här levde också de som ansåg sig vara särskilda föredömen för andra, nämligen fariséerna, som just lärde att människan av egna krafter kan lyda Gud och så vinna evigt liv. Här hade nu Jesus gått fram med sina predikan och sina verk. Här hade vandrat och gjort under och predikat evangelium för syndare. Ja själv kommit som evangelium för syndare. Vad var det då som gjorde att man inte trodde honom, allt man ställde sig avvisande?

Man menade sig inte behöva honom, man hade rättfärdigheten inför Gud i sitt liv och Det man har, det behöver man ju då inte förvärva. Hade man rättfärdighdet, vad behöver man då syndarnas förlåtelse? Vad behövde man då en frälsare till?

Men man hade då glömt och förkastat det som hela GT vittnar om att Gud av nåd utvalt Israel: *"Inte därför att ni var större än andra folk var det som Herren fäste sig vid er och utvalde er, ty ni*

är ju mindre än alla andra folk, utan därför att Herren älskade er...” (5 Mos 7: 6 ff) Att det förbund man ville åberopa sig på var ett nådens förbund, som ingen i egen kraft kan åberopa sig på. Man trodde alltså på en egen förtjänst som inte fanns och förkastade den förtjänst som ges av nåd för Kristi skull.

Det är faran också nu här för oss. Att vi blir säkra inte i nåden, men att i förlitan på oss själva, att vårt kyrkoliv, vårt böneliv, vår fromhet och religion är vår förtjänst. Eller att vi smyger oss undan Herren Kristus och hans ord och tror att om vi bara inte gör några grövre synder så går vi fria.

Att Guds långmod ännu gäller, det är då sagt oss till varning, så att vi upphör med sådana föreställningar, så att vi blir varse vår egen fattigdom och vårt armod, svår syndaskuld och syndamänniska, så att vi inte i något förtröstar på att vi själva kan åstadkomma ens en gnutta frälsning, utan i stället flyr till honom som är våra själs frälsare Jesus Kristus. Ty hur syndig än människa än är, vad hon än har gjort och befläckt sig med, så finns det ett evangelium som ger henne förlåtelse för alla synder, och det genom Jesus Kristus.

Därför kan vi i dag också tala om:

DEN STORA TRÖSTEN SOM LIGGER I ATT GUDS LÅNGMOD ÄNNU GÄLLER

Ja Herren Gud är tålmod, långmodighet, mildhet och all nåds och barmhärtighets Gud. Guds långmod visar hän på hans avsikt därmed, att låta evangeliet om Guds förlåtelse ljuda oss till frälsning och salighet, ja att vi ska nås där av, gripas därav, fångas därav och förbliva däri. Gud är densamma, och han har uppenbarat det genom sin Son Jesus Kristus. *”Ingen har någonsin sett Gud, Den enfödde Guden som är i Faderns sköte, han har uppenbarat honom.”* heter det i Joh 1: 18. Sonen uppenbarar vem Gud är. Och det kan vi se i evangelierna. *”Den som har sett mig han har sett Fadern”* säger Jesus. Och Guds barmhärtighet och nåd uppenbarar Jesus genom sina ord och verk. Att han botar sjuka och alla dem som fördes till honom med någon sjukhet, han uppväckte döda och han predikan nådens ord och förlåtelsen för var och en som ropade därefter. Kristus gör, det gör Gud. När han förlåter synderna är det Gud som förlåter synderna, när han befäller att förlåtelse ske ges i hans namn, då är det på Guds befallning och i Gud namn det sker.

Därför är det en stor nådens tid och nådens dag, också i dag, då ordet får komma till oss, och avlösning ljuda till oss, då vi får nattvarden och Kristi kropp och blods sakrament, som är underpant på hans gottgörelse för oss. Här får vi nämligen tro att han strukit ut hela vårt skuldregister och vill vara oss nådig till evig tid. Ja, att han gång på gång gör detta, är till stor tröst och upprättelse. Det visar för oss att Gud långmod ännu gäller.

Och att det gäller för att du och jag ska komma till rätta, finna frid, vinna frälsningen och saligheten. Inte för att vi i något anseende gjort oss förtjänta av det, utan trots vår totala oförtjänthet av det, och i stället för Kristi förtjänsts skull, för hans godhet, barmhärtighet och kärlek till oss, vill rädda oss undan domen och ge oss det eviga livet.

Till detta ord ur 2 Mos som vi började med: *”HERREN! HERREN! – Gud, barmhärtig och kärleksfull, långmodig och stor i nåd och sanning, som bevarar nåd mot tusenden och förlåter överträdelse, synd och skuld.”* .” till det bibelordet ska vi också foga detta:

”Då Guds, vår Frälsares, godhet och människokärlek uppenbarades, gjorde han oss saliga, inte för de gärningar i rättfärdighet som vi hade gjort, utan på grund av sin barmhärtighet genom nya födelsens bad och förnyelse i den Helige Ande, som han rikligen utgöt över oss genom Jesus Kristus, vår Frälsare, för att vi rättfärdiggjorda genom hans nåd, skulle i hoppet bli arvingar till evigt liv. Detta är ett trovärdigt ord.”
Amen